

מאור

מאור יהדות במאור פנים
רבנות מושב מאור

בס"ד מושב מאור * יהדות במאור פנים י"ט בשבט ה'תשפ"ו || 6.2.2026 || מספר 190

מאור פנים

חברותא לשולחן המשפחה

שאלת פתיחה לשיח המשותף:
מעניין, כמה את/ה מרגיש ודאות במה שמתרחש אתך?
• ולעניין. איך תבטיח לעצמך ודאות בחיים?
@ מומלץ לשתף הלאה.

עובדה וודאית

"אַתֶּם רְאִיתֶם.."

חולפים אלפי שנים – ועם ישראל צועד בין דפי ההיסטוריה כעובדה וודאית! מאז בריאת העולם חלפו ה'תפ"ו – 5786 – שנים. וגם אם יתפרצו דעות מחקריות על הרבה יותר שנים, אין לא יותר מאשר מחקר של סבירות, ללא הוכחה ודאית – אבל ביהדות מנין השנים הוא עובדה ודאית. מעמד הר סיני התרחש לפי היהדות בשנת ב'תמ"ח – 2448 – שנים, ומאז חלפו 3,338 שנים. כל זה לא נדנד את עם ישראל כעובדת חיים בין כל עמי עולם כאשר אלה נעלמים ואלה מופיעים - ועם ישראל ממשיך לצעוד כעם הנצח באותה הזהות כעובדה ודאית.
התורה מציבה לנגד עינינו את המסר הבסיסי הזה, עם הבחירה שלנו כעם סגולה לבורא עולם, ולפני שנזכר שתינתן בידינו התורה האלהית ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים. וכך נאמר: "אַתֶּם רְאִיתֶם אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי... וְאָבִיָּא אֶתְכֶם אֵלַי".

"אַתֶּם רְאִיתֶם.. – לא רק כאמירה של הוכחה, אלא כמסר מעתה ועד עולם! כך יהודי חי את עצמו ואת זהותו, כך עם ישראל חי את מהלכי החיים עם כל המצוות והערכים, כעובדה ודאית.
רש"י מחזק את הדגש במסר הזה, כשהוא מפרש: "אַתֶּם רְאִיתֶם – לא מסורת היא בידכם, ולא בדברים [בהודעות] אני משגר לכם, לא בעדים אני מעיד עליכם – אלא אַתֶּם רְאִיתֶם...". והמסר של "אַתֶּם רְאִיתֶם" אכן נחקק בלב עם ישראל מאז ועד עולם:

כל כמה שיחלפו אלפי שנים, הם לא יחלישו את העובדה הלאומית - ועם ישראל ממשיך וצועד עם הזהות ועם הייעוד ועם השליחות החקוקים לו בין מצוות התורה בתוך פעימות הלב. כל כמה שיארעו מקרי המציאות, ויטלטלו בגלויות ויקשו בגזירות – הם לא יצליחו לטשטש בעם ישראל את עובדת החיים של מה שאנחנו. וגם אם נדמה שיש יחידים שעדיין לא התגבשו בעקבות הגלות ובעומס מורכבות תהליכי החיים – אין בכל זה כדי לשנות מאומה. כי אנחנו כולנו יחד חיים בתוך עובדה ודאית.

פרשת השבוע יתרו

דבר מיותר הוא לא בהכרח לא חשוב, כי מיותר לך יכול חשוב עבור מישהו אחר

זמן איכות

התבוננות ברעיון מהפרשה

"פַּל הַהֲתַחֲלוֹת קְשׁוֹת" ועם כל זה - ממשיכים

במסגרת ההכנות לקראת קבלת התורה נאמר: "ועתה אם שמוע תשמעו בקולי...". "ועתה.. – לכאורה זו פניה תמוהה מאד: האמנם, אחרי כל הנסים שעם ישראל ראה במכות מצרים וביציאת מצרים, יש עדין צורך לוודא ש"מעתה" הם מקבלים עליהם את מלכות ה'! וכבר נאמר "ויאמינו בה..". – ואולי זה לא נאמר "מעתה" והלאה, אלא רק לשעת קריעת ים סוף?!

ובאמת, במלה "ועתה" באה התורה לדבר מתוך חינוך ברור ומחזק אל מול מציאות החיים. שלא נחשוב כי לאחר כל הנסים - כאלה הם החיים. עלינו לדעת כי המציאות היא מורכבת, ויש בה עליות ויש בה ירידות, וכפירוש רש"י: "כל ההתחלות קשות". אבל לא כדי להרפות, ולא להכניס לספקות – אלא כדי לסמן את השליחות שלנו כעם, להבין שכל ירידה לצורך עליה! וכל התחלה קשה היא רק כדי לחזק ולהניע את החיים קדימה!!

זמני השבת במיקום מושב מאור

כניסת שבת 16:47

צאת השבת 17:46

מעניין בווצאפ

"כשרות חלק" ... |

שאלה: הכרתי קצת את המושג "כשר חלק" לגבי בשר. והשבוע נפגשתי עם כשרות כללית כזו? אודה להסבר מהרב

תשובה:

באמת המושג "כשר חלק" התקבל במסורת ישראל כסימן קבוע בעיקר לרמת כשרות מהדרין בבשר, המקפידה בפסיקה הספרדית יותר מהשיטה האשכנזית. ההרחבה של המושג "חלק" על כשרות מוצרים נוספים, היא בעיקר הגדרה שיווקית ומגזרית, ולא בהכרח הלכתית, ועיקר כוונתה לסמן "מהדרין".

חודש שבט ה'תשפ"ו 190 מספר

הרב משה עמיאל * רב מושב מאור | 050-9113532 || maor.ravamiel@gmail.com

משהו טוב קורה

בהצלחה לכם ילדים טובים

מידי שנה זה קורה

סמוך לשמחת ט"ו בשבט..
כשהילדים מקבלים תעודה
ולנו ההורים זה מאד חשוב
ואנחנו שמחים בהם
וכל הישג שלהם שיהיה
הוא אצלנו ההורים ובבית
"תעודת הצטיינות"

רשו"ת הציבור. במענה לפנייתך..

קורקינט שנמצא ברשות שלי... |

שאלה: הילדים מצאו השבוע בחצר שלנו קורקינט שמישהו כנראה הכניס לחצר. בדקתי עם הילדים והם עצמם לא יודעים מזה מאומה. פשוט מצאו בחצר ובאו לשאול. זכור לי כלל של הלכה שקובע "חצרו של האדם קונה לו". האם זה אומר שזה שייך לנו מהעובדה שזה נמצא בחצר שלנו, או שצריך לפרסם כדי להחזיר למי שאיבד?

תשובה:

- טוב ונכון פעלתם כשבררתם פרטים עם הילדים שמצאו. המציאות באופן כללי מורכבת מכדי לקבוע מיד כי כל מה שיימצא בחצר שייך לבעל החצר, ובהכרח אנחנו נדרשים לברר פרטים.
- אכן זה כלל בהלכה, אך חשוב לדעת שלכל כלל יש מורכבות של פרטי הלכות בהגדת הכלל הלכה למעשה. לכן נמנעים מלהסיק ע"פ ידיעת כלל כללי, וחשוב לברר את המקרה - כמו שאכן נהגתם בפנייתכם זו.
- בהגדרות הכלל יש הבחנה בין חפץ שנמצא בחצר ויש בו סימן, או אם אין בו סימן. ובשיקול נוסף: האם הבעלים התייאשו ממצאת החפץ, או שהבעלים לא התייאשו מהחפץ.
- במובן חשוב ועקרוני מסבירים הפוסקים, כי המשמעות של הכלל שלכאורה מזכה את בעל החצר בחפץ שהגיע לחצרו – לא על מנת לקבוע לבעל החצר "בעלות" להשתמש בחפץ, אלא על מנת להגדיר "אחריות" על בעל החצר לטפל בחפץ ולהשיב אותו לבעליו.
- למעשה, קורקינט שהוא שמיש יש בו סימן, ובעל הקורקינט לא מתייאש ממנו, לכן צריך לפעול כדי להשיב אבדה לבעליה, ולפרסן הודעה במקום סמוך שהמאבד מוזמן לומר סימנים ולקבל את השייך לו.
- אם אין סימנים והכלי נראה זניח לחלוטין - ייתכן כי תוכלו לזכות בחפץ.

שְׁלָנוּ הַיְלָדִים בְּמוֹשֵׁב מְאוֹר

מְאוֹר י

שלום חמודים,

זה הריבוע "שלנו" – עבורכם. נלמד יחד בפרשה, נעשיר את עצמנו במושג, ונשתתף בחידה והפתעה. יחד עם ההורים, המשפחה, או בחברותא.

אני מוכן! | קשור עם הפרשה - ואנחנו נזכה ונלמד מזה לקחים טובים. הפרשה מתארת לנו את ההכנות שנדרשו מעם ישראל לקראת קבלת התורה. ההודעה המוקדמת בצאתם ממצרים – כבר התחילה את ההכנה במודעות וברגש נכון לרצות ולצפות. כשהעם הגיעו אל המקום, כולם חנו יחד סביב ההר, באחדות שלימה – וגם האחדות הזו הייתה עוד שלב של הכנה להיות ראויים לקבל את התורה. ובימים שהיו מראש חודש סיון ועד יום מתן תורה, משה רבינו הנחה את העם "היו נכונים" בשמירה על טהרה וקדושה – כדי להיות ראויים שהתורה תינתן להם. נלמד מזה כמה חשובה ההכנה לכל דבר. כמו שלמדנו על שבת: מי שטרח והכין בערב שבת, יאכל בשבת". וכאשר "אני מוכן" – כבר זו זכות והוקרה לך.

בשבת תהילים חוג ילדים
כולם באים וגם נהנים
13:00 | בבית הכנסת היכל-משה

משימת השבוע. שתפו @
באיזה הקשר נזכרו בפרשה
"על כנפי נשרים"?